

In Memoriam

НИКОЛАЙ СЕМЬОНОВИЧ МИРОНЕНКО (1941–2014)

На 06. XII. 2014 г. световната научна общност загуби един от най-блестящите умове на географската наука и голям приятел на българската географска общност – професор д.г.н. Николай Семьонович Мироненко. Благодарение на високата му ерудиция неговият принос в теорията и методологията на съвременната обществена география (особено по отношение на нейното хуманизиране и социологизиране) оставя забележим научен отпечатък в редица нейни области: рекреационна география, странознание, география на све-

товното стопанство, политическа география и геополитика. Творческо наследство на професор Мироненко надхвърля 200 публикации, наситени с новаторски идеи и с присъща голяма дълбочина на научната мисъл. Много от неговите произведения се увенчават със световна известност, включително и в България, потвърждение за което е фактът, че Н.С. Мироненко е сред най-цитираните чуждестранни автори в научно-публицистичната дейност в развитието на обществената география у нас. Значими са също параметрите на инвестицията му в човешкия капитал – под негово ръководство са защитени повече от 30 кандидатски и докторски географски дисертации.

Всепризнат авторитет и талантлив педагог, Н.С. Мироненко е безспорно един от най-изтъкнатите съвременни колоси на руската географска школа, чиято творческа дейност преминава почти изцяло в Московския държавен университет. Академичният му път на развитие като професионален географ обаче е тясно свързан с България, понеже още като аспирант през 1974 г. провежда научна специализация в Софийския университет при проф. Л. Динев. Впоследствие, в продължение на четири десетилетия като преподавател в Московския държавен университет, съдбата му отрежда дългогодишна

съвместна работа с големия географ от български произход – Емил Борисович Валев (1920–2014). Връзките на Н.С. Мироненко с българската география стават още по-забележими в периода на 80-те години на XX в., чийто венец на съвместно научно сътрудничество (с именития наш географ М. Бъчваров) е колективната монография под общата им редакция – „Рекреационные системы“ (1986). През 1992 г. проф. Мироненко става създател и дългогодишен ръководител (до своята кончина) на катедра „География на световното стопанство“ в МГУ „М.В. Ломоносов“. Посещава България за последен

път през 1998 г. като делегат на юбилейната международна конференция, посветена на Стогодишнината в преподаването на география в Софийския университет. Н.С. Мироненко е носител е на званията: Почетен работник на висшето образование (от 1998 г.) и Заслужил деец на науката на Руската федерация (от 2004 г.). Авторитетът му на водещ географ се потвърждава и от дългогодишното му членство в редица престижни научни издания на географска периодика в много страни.

*Поклон и вечна памет!
Вилиян Кръстев*

Някои от най-значимите публикации на Н.С. Мироненко:

- Мироненко, Н.С., И.А. Твердохлебов. Рекреационная география, Москва: МГУ, 1981.
Мироненко, Н.С. Страноведение: теория и методы. Москва: Аспект Пресс, 2001.
Колосов, В.А., Н.С. Мироненко. Геополитика и политическая география. Москва: Аспект Пресс, 2001.
Мироненко, Н.С. Введение в географию мирового хозяйства. Москва: Аспект Пресс, 2006.
Рекреационные системы. / Под ред. Н.С. Мироненко, М. Бочварова. Москва: МГУ, 1986.
Методика страноведческого исследования. / Под ред. Н.С. Мироненко. Москва: МГУ, 1993.